

ALBERTO PELLAI

10 SKRIVNOSTI

SREČE

Interaktivna knjiga za vesele otroke



Prva skrivnost sreče je ravnotežje med zunaj in znotraj, med duhom, telesom in odnosi.

Včeraj je deževalo in se nisi mogel igrati zunaj. Danes zjutraj pa si, takoj ko si odprl oči, pogledal skozi okno. In ko si videl, da sije sonce, ti je zaigralo srce in si zapel. Zdaj vsepovsod čutiš srečo. Čutiš jo v glavi, v ritmu pesmi, ki jo poješ. Čutiš jo v toplem okusu mleka, v katerega pomakaš piškote. Čutiš jo v nogah: hočejo steći ven, na igrišče s prijatelji. Čutiš jo v maminem objemu, ko ti reče: »Danes bo lep dan.«





**Druga skrivnost sreče je,
da prepoznaš, kaj čutiš.**

Čustva so kot barvice. So različnih barv.

In vsa so pomembna.

Ko greš na zabavo k prijatelju, si vesel. Ampak
ko si tam, doživljaš še veliko drugih čustev ...

Nenadoma poči balon. **BUM!** Kako se
prestrašiš! Nekdo zakriči. Srce ti poskoči.

Potem se vsi začnejo smejeti. Strah je izginil.

Neki deček ti nenadoma iz rok izpuli
medvedka, s katerim se igraš. Kako se razjeziš!

Potem ti deklica ponudi svojo lutko in se
spet pomiriš.

A žal te takrat pride iskat mama in moraš
domov. Kako si žalosten!

Za nekatera čustva se zdi, da ti »ukradejo
srečo«, a če jih znaš prepoznati in če nisi sam,
jih lahko premagaš.



Tretja skrivnost sreče je, da odkriješ, da si dragocen.

Otroci so kot skrinja z zakladom. Ko jo odpreš, v njej najdeš nekaj, kar je vredno več kot vsi diamanti tega sveta. Vsak otrok je dragocen, ker mu nihče na svetu ni enak.

Nekateri so nizke rasti, drugi so visoki. Eni so plavolasi, drugi rjavolasi in tretji rdečelasi. Nekateri imajo ravne lase, drugi skodrane, nekateri kratke, drugi dolge. Eni imajo okrogle oči, drugi mandljaste. So taki, ki hitro tečejo, in taki, ki znajo drsatи. Taki, ki hodijo po dveh nogah, in taki, ki se premikajo po dveh kolesih. Taki, ki znajo peti, in taki, ki nimajo posluha.

Ves, kaj
je vredno
največ
na svetu?



Nekateri govorijo samo en jezik, drugi pa dva ali celo tri.

Nekateri govorijo hitro, drugi počasi.

Vsak je v nekaterih stvareh dober in v drugih malo manj dober. Pri tistih, v katerih je dober, lahko pomaga drugim, ki nimajo enakih sposobnosti.

Pri tistih, v katerih je manj dober, lahko prosi za pomoč in se dan za dnem uči in napreduje. Nikoli te ne sme biti sram, ker si, kakršen si, ali zaradi stvari, ki jih ne zmoreš.

Vsak ima svoje močne in šibke točke.

Pomembno je, da se imamo radi takšni, kakršni smo.

In da se vsi med seboj spoštujemo.

